

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

28 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir

Judecători – Cobzac Elena, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie și Boico Victor,

judecând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2019, în cauza penală privindu-i pe

Iorga Ion xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat în satul xxxxx

Iorga Nina xxxxx, născută la xxxxx, originară și domiciliată în xxxxx

Galațanu Vasile xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 27.07.2016- 20.07.2017;

2. Instanța de apel: 03.08.2017 - 05.03.2018;
08.09.2018 - 27.03.2019;

3. Instanța de recurs: 06.06.2018 - 31.07.2018;
06.06.2019 - 28.11.2019.

Asupra recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătorei Cahul, sediul Central din 20 iulie 2017, inculpații Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile au fost achitați de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, din motiv că acțiunile inculpaților nu întrunesc elementele infracțiunii.

1.2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Iorga Ion se învinuiește de faptul că, deținând funcția de primar al Primăriei xxxxx, din 19 iunie 2011, acționând coordonat cu Galațanu Vasile, specialist în reglementarea regimului funciar al Primăriei xxxxx și Iorga Nina, specialist în perceperea fiscală din cadrul Primăriei xxxxx, aflându-se în incinta Primăriei xxxxx, urmărind scopul confecționării documentelor oficiale false, care acordă drepturi, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, intenționat, având scopul falsificării documentelor oficiale, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice și săvârșirea unei fapte cu intenție, care poate produce consecințe socialmente periculoase a introdus date vădit false în adeverința xxxxx, eliberată de Primăria xxxxxx.

Prin adeverința menționată care confirmă faptul că, cet. Grosu Nicolae nu dispune de teren agricol, cât și teren de pe lângă casă, ci că doar dispune de teren

agricol luat în arendă în mărime de 0,42 ha, însă în realitate deține în proprietate teren agricol cu suprafața de 0,567 ha și teren pe lângă casă cu suprafața de 0,40 ha și în adeverința xxxxx prin care Primăria xxxxx confirmă faptul că, cet. Grosu Georgeta nu deține cotă de teren agricol, ci doar deține teren pe lângă casă în mărime de 0,34 ha, însă în realitate deține în proprietate teren agricol în mărime de 1,4088 ha și teren pe lângă casă în mărime de 0,39 ha.

Acțiunile lui Iorga Ion au fost încadrate în prevederile art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii: confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, săvârșite de două sau mai multe persoane.

Iorga Nina se învinuiește de faptul că, deținând funcția de specialist în perceperea fiscală din cadrul Primăriei xxxxx, acționând coordonat cu Iorga Ion, primar al Primăriei xxxxx, din 19 iunie 2011, aflându-se în incinta Primăriei xxxxx, urmărind scopul confecționării documentelor oficiale false, care acordă drepturi, indiferent de tipul de proprietate formă juridică de organizare, intenționat, având scopul falsificării documentelor oficiale, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice și săvârșirea unei fapte cu intenție, care poate produce consecințe socialmente periculoase a introdus date vădit false în adeverință xxxxx prin care Primăria xxxxx confirmă faptul că, cet. Grosu Georgeta nu deține cotă de teren agricol, ci doar deține teren pe lângă casă în mărime de 0,34 ha, însă realitate deține în proprietate teren agricol în mărime de 1,4088 ha și teren pe lângă casă în mărime de 0,39 ha.

Acțiunile lui Iorga Nina au fost încadrate în prevederile art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii: confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, săvârșite de două sau mai multe persoane.

Galațanu Vasile se învinuiește de faptul că, deținând funcția de specialist în reglementarea regimului funciar al Primăriei xxxxx, din 05 iulie 2012 în baza dispoziției nr.08(s) a primarului Primăriei xxxxx din 04 iulie 2012 acționând coordonat cu Iorga Ion, primar al xxxxx, la 07 mai 2015, aflându-se în incinta Primăriei xxxxx urmărind scopul confecționării documentelor oficiale false, care acordă drepturi, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, intenționat, având scopul falsificării documentelor oficiale, urmărind scopul producerii unor consecințe juridice și săvârșirea unei fapte cu intenție, care poate produce consecințe socialmente periculoase a introdus date vădit false în adeverința xxxxx, eliberată de Primăria xxxxx, prin care confirma faptul că, cet. Grosu Nicolae nu dispune de teren agricol, cât și teren de pe lângă casă, ci doar că dispune de teren agricol luat în arendă în mărime de 0,42 ha, însă în realitate deține în proprietate teren agricol cu suprafața de 0,567 ha și teren pe lângă casă cu suprafața de 0,40 ha.

Acțiunile lui Galațanu Vasile au fost încadrate în prevederile art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal, după indicii: confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi și eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și formă juridică de organizare, săvârșite de două sau mai multe persoane.

2. Sentința menționată a fost atacată *cu apel*, de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Lungu Lilian, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

- Iorga Ion să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit.b) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale și ținând cont că acțiunile au fost comise în cadrul exercitării funcției de primar al Primăriei xxxxx și în conformitate cu prevederile art.65 alin.(3) Cod penal, de a aplica pedeapsa complementară - ca privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 5 ani.

- Iorga Nina să fie recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) Cod penal și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale și ținând cont că acțiunile au fost comise în cadrul exercitării funcției de specialist în perceperea fiscală din cadrul primăriei s. xxxxx și în conformitate cu prevederile art.65 alin.(3) Cod penal, de a aplica pedeapsa complementară - ca privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 5 ani.

- Galațanu Vasile să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 600 unități convenționale și ținând cont că acțiunile au fost comise în cadrul exercitării funcției de specialist în reglementarea regimului funciar al primăriei xxxxx și în conformitate cu prevederile art. 65 alin. (3) Cod penal, de a aplica pedeapsa complementară ca - privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice pe un termen de 5 ani.

2.1. În motivarea cererii de apel procurorul a indicat că, sentința instanței de fond este una ilegală și urmează a fi casată din următoarele considerente:

- instanța nu a luat în considerație faptul că prin acțiunile inculpaților a fost cauzat prejudiciu material care a și fost restituit la insistența organelor abilitate precum și faptul că inculpații în cauză nu au negat eliberarea certificatelor menționate, cât și faptul că nu au verificat informația ce urma a fi scrisă în certificatele date;

- instanța s-a referit la faptul că în acțiunile primarului nu pot fi reținute elementele infracțiunii imputate din motivul că dânsul doar a contrasemnat certificatele în litigiu, fapt ce instanța eronat s-a expus, deoarece certificatele se eliberează de către primărie ca autoritate publică reprezentantul fiind primarul sau persoana ce-l înlocuiește;

- prima instanță a dat apreciere haotică învinuirii, deoarece s-a referit la faptul că nu este indicat concret învinuirea ceia ce a dus la situația că instanța a fost în imposibilitate de a deduce elementele laturii obiective a infracțiunii imputate, însă latura obiectivă a infracțiunii imputate se realizează prin săvârșirea unor acțiuni de confecționare a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, fapt ce în cazul dat au făcut inculpații în cauză.

Totodată, reiterează că prin confecționare, în sensul art. 361 Cod penal, se înțelege crearea conținutului documentelor oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

A susținut că, instanța în sentința în cauză s-a referit pur declarativ la faptul că lipsesc elementele laturii obiective neintrând în esența învinuirii în cauză;

- la fel, instanța a indicat faptul că latura obiectivă dispune că documentele oficiale false trebuie să acorde drepturi ori să elibereze de obligații, fapt ce reiese că instanța a preluat numai porțiunea de text din caracteristica laturii obiective care a considerat de cuviință în favoarea sa ci nu a luat toate elementele laturii obiective, odată ce s-a referit la emiterea sentinței menționate;

- mai mult ca atât, instanța a transcris rechizitoriul acuzatorului după care prin o referire neargumentată s-a referit la latura obiectivă a infracțiunii în cauză și a hotărât achitarea inculpaților nominalizați;

- la pronunțarea sentinței, nu s-a luat în considerare faptul că prin acțiunile sale inculpații Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile, prin comiterea infracțiunii imputate, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor lor, au prevăzut urmările ei prejudiciabile, le-au dorit și le-au admis, în mod conștient, survenirea acestor urmări, fiind prejudiciate considerabil interesele publice ca urmare a încălcării normelor imperative ale legilor nominalizate, subminarea imaginii organelor publice și instituțiilor de stat, totodată, este necesar a menționa că fapta a fost comisă în timpul exercitării de către inculpați a unei funcții publice, circumstanță ce sporește considerabil gradul social-periculos al faptei comise.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 05 martie 2018, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

4. Împotriva deciziei a declarat recurs ordinar procurorul, care invocând art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

5. Conform deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 31 iulie 2018, recursul a fost admis, casată total decizia contestată și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2019, a fost respins, ca fiind nefondat, apelul declarat de către procuror, cu menținerea sentinței.

6.1 În motivarea soluției adoptate instanța de apel a menționat că, instanța de fond just a conchis că acțiunile inculpaților Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile nu întrunesc indicii componentei infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, dat fiind că învinuirea formulată în actul de învinuire nu este concretizată și vinovăția inculpaților nu și-a găsit confirmarea, fapt ce a și dus la constatarea necesității achitării inculpaților.

Instanța de apel, la fel, ca și instanța de fond a reținut că, latura obiectivă a infracțiunii imputate inculpaților, constă în ceea ce documentele oficiale false trebuie să acorde drepturi ori să elibereze de obligații, acest fapt însă nu a fost

clarificat în nici un mod în actul de învinuire. Deci, fiind întocmite adeverințele nr. xxxxx, nu a fost indicat în actul de învinuire ce drepturi au acordat documentele false și unde au fost utilizate ele, ceea ce denotă că fapta imputată este una vagă și abstractă, lipsită de acțiunea concretă a inculpaților, nefiind posibil de a sesiza latura obiectivă a infracțiunii imputate. Astfel, just instanța de fond a conchis că învinuirea formulată în ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu în privința lui Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, poartă un caracter general, fără a fi concretizat și analizat modul săvârșirii faptei prejudiciabile. Deci, învinuirea nu a fost dusă până la capăt, nu a fost adusă o învinuire clară așa cum, în cazul în care se impută săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal este obligatoriu de a indica ce drepturi ' acordă documentul în care sunt indicate date incorecte.

În speța dată, colegiul judiciar a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, că învinuirea formulată în actele procedurale întocmite de procuror la faza de urmărire penală, nu este destul de motivată și nu conține informații suficiente cu privire la învinuirea înaintată lui Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile, fapt ce afectează esența dreptului la apărare, care devine astfel un drept teoretic și iluzoriu, dar nu unul concret și efectiv așa cum, o impune și jurisprudența CEDO în această materie.

Astfel, instanța de apel a menționat faptul că din probele anexate la dosar, care au fost cercetate în instanța de fond și suplimentar în instanța de apel nu rezultă că în acțiunile inculpaților sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal. Cele menționate denotă netemeinicia argumentului acuzării, că materialele dosarului demonstrează la caz, săvârșirea de către Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile a infracțiunii imputate.

A menționat instanța de apel că, în dosar se regăsește în Vol. I, f.d.99-102, Raportul individual al inspecție a cererii solicitantului Grosu Georgeta din 28.01.2016, în care Inspecția Socială a Ministerului Muncii și Protecției Familiei, la DASPF Cahul face trimitere în concluziile sale doar la datele incorecte precum: lipsa terenului agricol pe numele beneficiarului Grosu Georgeta, pe când în realitate ultima deținea teren agricol cu suprafața de 1,49 ha și date cu privire la suprafața terenului aferent casei, fiind indicat fals suprafața de 0,34 ha, pe când în realitate suprafața constituia 0,39 ha, aceste date, fiind preluate din xxxxx, eliberată pe numele Grosu Georgeta, fără a se face trimitere în raport despre datele, introduse în adeverința xxxxx, eliberată pe numele lui Grosu Nicolae.

A mai menționat instanța de apel că, din extrasul cu xxxxx, eliberat de către primăria xxxxx (Vol. I, f.d.43), la data de 09.03.2015 Grosu Georgeta avea în proprietate teren agricol cu suprafața de 1,4088 ha, pe când în Raportul individual de inspecție a cererii solicitantului Grosu Georgeta din 28.01.2016, suprafața teren agricol era 1,49 ha, nefiind stabilit de către organul de urmărire penală, care date au fost veridice în realitate. Mai mult ca atât, la dosar sunt anexate date cu privire la loturile de teren deținute de Grosu Georgeta, un teren pentru construcții cu suprafața de 0,179 ha, două terenuri grădină cu suprafața de 0,16 ha și 0,05 ha, un teren agricol cu suprafața de 1,2261 ha (Vol. I, f.d.44). Astfel, se desprinde că aceasta deține

patru loturi de teren cu suprafață diferită, și dacă e să fie cumulate întru stabilirea suprafeței totale, aceasta este de 1,6151 ha, iar dacă se exclude terenul pentru construcții suprafața totală este de 1,4361 ha. În circumstanțele menționate, este de notat că nu este clar de care date s-au condus la întocmirea extrasului cu xxxxx Organul de urmărire penală, însă trimite în judecată cauza fără a clarifica situația dată, până în prezent nu a fost stabilit care este suprafața terenurilor deținute de Grosu Georgeta și Grosu Nicolae (Vol. I, f.d.43-45). Toate acestea denotă că nu este clar cum a fost stabilită de către Inspekția Socială a Ministerului Muncii și Protecției Familiei, la DASPF Cahul mărimea prejudiciului cauzat, la caz, acesta neputând fi stabilit așa cum, până în prezent nu a fost concretizat care date sunt veridice referitor la suprafața terenurilor, fapt ce denotă netemeinicia argumentelor apelului și în acest sens.

Colegiul judiciar a notat că, instanța de fond just a conchis că învinuire lipsită de concretizare, în măsura în care să facă insesizabilă latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzută de art.361 alin.(2), lit.b) Cod penal, face imposibilă rezolvarea de către instanța judecătorească a întrebărilor instituite de lege la art.385 alin.(1), pct. 1), 2), 3), 4) Cod de procedură penală, iar instanța de judecată nu este abilitată de a suplini învinuirea formulată în rechizitoriu pentru a o ajusta unei sau altei componente de infracțiune, or în caz contrar va fi încălcat principiul stabilit la art. 325 Cod de procedură penală și dreptul inculpaților la un proces echitabil.

Astfel, cele notate supra demonstrează netemeinicia argumentelor acuzării indicate în cererea de apel depusă, și care au fost susținute în instanța de apel la examinarea acestei cauze. La depunerea apelului procurorul singur indică confecționarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, însă în actul de învinuire nu e indicat ce drepturi au fost acordate prin certificatele eliberate. Cu atât mai mult că, certificatul xxxxx, eliberat pe numele Grosu Nicolae, nu este vizat nicăieri, nici în Raportul individual de inspekție a cererii solicitantului Grosu Georgeta din 28.01.2016, al Inspekției Socială a Ministerului Muncii și Protecției Familiei, la DASPF Cahul, și nu este clar ce drepturi acorda actul dat și de care obligații elibera.

A menționat instanța de apel că, la examinarea cauzei, cercetând suplimentar probele administrate în instanța de fond, s-a stabilit că probele administrate în cauză nu au fost de natură a conduce la stabilirea vinovăției inculpaților. Așa cum, învinuirea adusă nu este concretă și clară, făcând insesizabilă latura obiectivă a componentei de infracțiune prevăzută de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, nefiind posibil de a da răspuns la întrebările indicate în art. 385 Cod de procedură penală. Toate cele menționate denotă că nici în cadrul urmăririi penale, nici în prima instanță și nici în instanța de apel nu s-a confirmat faptul că Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile ar fi săvârșit careva acțiuni îndreptate spre săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

În acest sens, colegiul judiciar a notat că prima instanță corect a făcut trimitere la faptul că nu se desprind informații suficiente în sprijinul acuzării, precum că s-ar fi constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art. art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

7. Decizia instanței de apel a fost atacată, cu *recurs ordinar* de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, care indicând temeiul art.427 alin.1) pct.6), Cod de procedură penală, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel într-un alt complet de judecată.

7.1 În motivarea cerințelor sale procurorul a indicat că, instanța de apel nu s-a expus asupra argumentelor din apelul procurorului.

Instanța de apel nu a dat nici o apreciere probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată, inclusiv, declarațiile martorilor Grosu M. și Todos M., prin prisma prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel s-a bazat doar pe o analiză a laturii obiective ale infracțiunii, și susține poziția instanței de fond precum că „*nu pot fi reținute elementele infracțiunii imputate*”, pe când despre alte elemente ale infracțiunii nici în sentință instanței de fond și nici în decizia instanței de apel nu se spune nimic.

Astfel, decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

8. *Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

8.1 Recurentul în recursul declarat, indică temeiul de casare a hotărârii instanței de apel, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

La acest capitol, făcând o analiză a criticilor expuse în recursul declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscriptie Cahul, Calendari Dumitru în raport cu apelul declarat și textul deciziei, Colegiul penal constată că recursul repetă textul apelului, argumentele expuse de recurent fiind anterior invocate în apel, iar instanța de apel examinându-le în ansamblu și dându-le o apreciere corespunzătoare, conform art.414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat argumentat și motivat asupra lor, a indicat temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestuia, precum și motivele adoptării respectivei soluții, concluzionând asupra nevinovăției inculpaților în săvârșirea faptei imputate, concluzii descrise detaliat în decizia instanței de apel, inclusiv și în pct.6.1 al prezentei decizii.

Astfel, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanțelor ierarhic inferioare, Colegiul penal lărgit își însușește argumentele enumerate în hotărârile contestate, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România din 16.02.2010*, a statuat în pct. 37 că art. 6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument, și extinderea la care se aplică această obligație de a prezenta motive poate să varieze în dependență de caracterul deciziei.

De fapt, din textul recursului Colegiul penal atestă, că autorul critică decizia sub aspectul, nemotivării privind achitarea lui Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile de sub învinuirea adusă în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel, în baza probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și verificate în apel, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluziei, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungând la concluzia privind achitarea lui Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

La concluzia enunțată instanța de apel a ajuns, în rezultatul cercetării probelor, descrise în decizia instanței de apel (*f.d.187-193, vol. II*), iar careva temei de a considera că concluzia instanței de apel este eronată la caz lipsește, instanța de apel expunându-se în mod argumentat asupra motivelor relevante invocate în apel, argumente pe care instanța de recurs le acceptă și le însușește.

Astfel, se constată că în cauză nu s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, or, învinuirea formulată în actul de învinuire nu este concretizată și vinovăția inculpaților nu și-a găsit confirmarea, fapt ce a și dus la constatarea necesității achitării inculpaților.

Totodată, instanța de apel menținând sentința primei instanțe de achitare și-a argumentat soluția prin faptul că, învinuirea înaintată nu este destul de clară cu indicarea tuturor datelor, mijloacelor și modului de săvârșire a faptei și consecințele ei, caracterul vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a

faptei. Deci, învinuirea nu a fost dusă până la capăt, nu a fost adusă o învinuire clară așa cum, în cazul în care se impută săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal este obligatoriu de a indica ce drepturi acordă documentul în care sunt indicate date incorecte.

Astfel, Colegiul penal lărgit, reține ca legală și motivată soluția instanței de apel de menținere a achitării inculpaților. Or, nu a fost dovedită prezența în acțiunile inculpaților a laturii obiective a infracțiunii imputate care constă în aceea că documentele oficiale false trebuie să acorde drepturi ori să elibereze de obligații, fapt ce nu a fost demonstrat în nici un mod în actul de învinuire. Or, fiind întocmite adevăratele xxxxx, nu a fost indicat în actul de învinuire ce drepturi au acordat documentele false și unde au fost, sau urmau să fie utilizate acestea, ceea ce denotă că fapta imputată este una vagă și abstractă, lipsită de acțiunea concretă a inculpaților.

Sub aspectul aprecierii probelor, și anume că, *„instanța de apel nu a dat nici o apreciere probelor cercetate în cadrul ședințelor de judecată, inclusiv, declarațiile martorilor Grosu M. și Todos M., prin prisma prevederilor articolului 101 Cod de procedură penală,*”, instanța de recurs reiterează, că motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, și astfel nu pot fi considerate ca motiv sub aspectul casării ca fiind ilegală a hotărârii contestate, deoarece instanța de recurs nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a instanțelor respective.

Mai mult ca atât, în susținerea învinuirii acuzarea nu a adus probe certe, concludente și pertinente care ar dovedi faptul, ce drepturi au fost acordate și unde au fost utilizate certificatele eliberate, iar probatoriul reținut de prima instanță, în temeiul căruia a fost pronunțată sentința de achitare, nu a fost nici suplinit nici combătut în instanța de apel, iar persoanele audiate în instanța de apel au reiterat aceleași declarații depuse în prima instanță, în baza cărora a fost adoptată soluția - de achitare a lui Iorga Ion, Iorga Nina și Galațanu Vasile de sub învinuirea adusă.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii achitării inculpaților conform infracțiunii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către autorul recursului, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii instanței de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța a ținut cont de prevederile art. art. 99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, ajungând anume la concluzia de achitare a inculpaților din motiv că acțiunile

acestora nu întrunesc elementele infracțiunii, concluzie bazată pe cercetarea tuturor probelor administrate în cauza penală, și care au fost cercetate suplimentar în apel și apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu prin coroborare.

Colegiul penal constată, că instanța de apel, respectând prevederile legislației în vigoare, a supus unei verificări minuțioase, sub toate aspectele, probele prezentate de părți și anume declarațiile martorilor precum și actele cauzei, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, ce nu trezesc careva dubii și care au format convingerea instanței că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii încriminate nu a fost dovedită.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit atestă că erorile de drept invocate de recurent prin prisma prevederilor art.427 alin.1) pct.6) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare în cadrul examinării cauzei în ordine de recurs.

Față de cele ce preced, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate, fapt ce impune declararea, ca inadmisibil a recursului ordinar declarat.

9. În conformitate cu prevederile art. 434, 435 alin.(1) pct.1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către acuzatorul de stat, procuror în Procuratura de circumscripție Cahul, Calendari Dumitru, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 27 martie 2019, în cauza penală privindu-i pe *Iorga Ion xxxxx, Iorga Nina xxxxx și Galațanu Vasile xxxxx* cu menținerea deciziei atacate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de **27 decembrie 2019.**

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Boico Victor